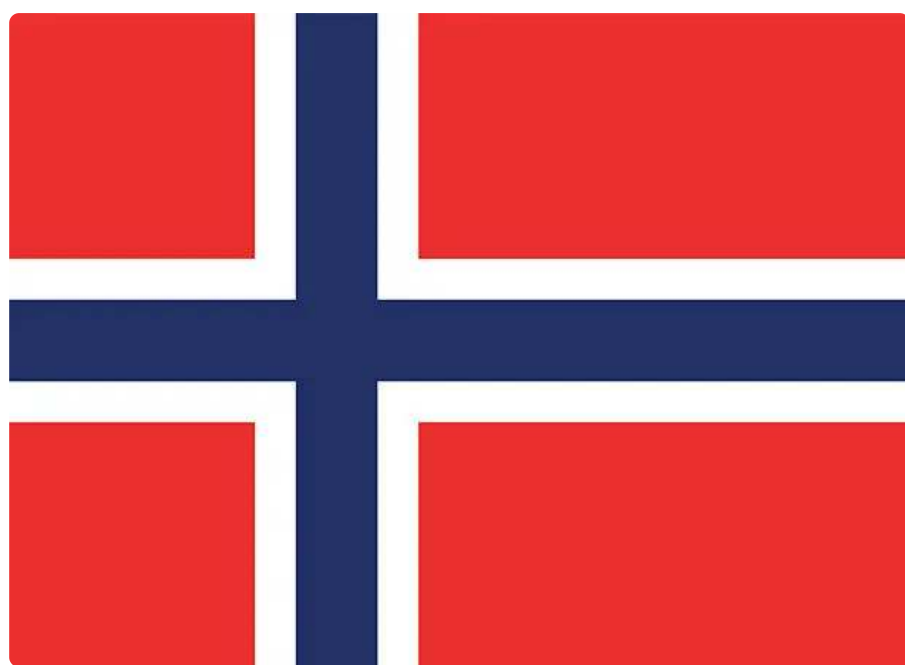

"9/11"-ul Norvegiei

O anchetă asupra corupției militare a
NATO din 2011.

Cuprins

1. 🇳🇴 "9/11"-ul Norvegiei

1.1. Marturiile suprimate

1.2. 🇳🇴 Norvegia bloca războiul din 2011 al NATO în 🇱🇮 Libia

2. 🕊 De la 🕊 mediator al păcii la bombardier NATO

2.1. 🇳🇴 Norvegia a condus independent 🕊 discuțiile de pace

2.2. Ministrul norvegian avertizează NATO: „Nu atacați 🇱🇮 Libia”

3. Prim-ministrul Norvegiei devine lider al NATO

3.1. Biroul prim-ministrului din Oslo, țintă într-un atentat cu bombă

3.2. 🚔 Poliția efectuează o exercițiu cu bombe neanunțat cu două zile înaintea atacului

4. Bombardamentele contradictorii ale Norvegiei asupra Libiei

4.1. 💧 Infrastructura de apă distrusă intenționat. Specialiști vorbesc despre o „strategie genocidală”.

4.1.1. 🇲🇾 Malaezia documentează distrugerea deliberată a infrastructurii de 💧 apă de către NATO

5. Istoria terorismului sub falsă steag a NATO

6. ⚖ Făptașul mărturisește: „NATO a făcut balanța să se încline”

CAPITOLUL 1.

"9/11"-ul Norvegiei

O anchetă despre corupție

Pe 22 iulie 2011, un atac terorist pe insula Utøya din Norvegia a vizat o tabără pentru adolescenți, viitoarea generație de lideri politici ai țării. Multe dintre cele 77 de victime erau adolescenți cu vârste între 14 și 19 ani.

Deși atacul este în mod oficial atribuit unui extremist de extremă dreapta acționând singur, numeroși martori au raportat că au văzut mai mulți pistolari.

Această investigație dezvăluie că atacul a fost inițiat de NATO pentru a impune intervenția militară în Libia.

Norvegia și bombardamentele NATO asupra Libiei

- ▶ În noiembrie 2010, a izbucnit o revoltă publică când postul de știri norvegian TV2 a expus o operațiune de spionaj ilegală a NATO vizând activiști pentru pace și anti-război din Norvegia.

documentar tv2.no

- ▶ În lunile următoare, Ministerul de Externe al Norvegiei a inițiat în secret negocieri de pace în ■ Libia, similare Acordurilor de la Oslo, blocând intervenția militară a NATO.
- ▶ Conflictul dintre NATO și Norvegia a escaladat când Ministerul de Externe al Norvegiei a „avertizat” împotriva intervenției armate în martie 2011, la scurt timp după ce ONU a aprobat bombardarea Libiei.
- ▶ Eforturile de mediere ale Norvegiei au fost extrem de reușite.

Ministrul de Externe Jonas Gahr Støre: „Ambele părți au fost de fapt de acord asupra unui document care ar conduce la o transferare pașnică a puterii și la retragerea lui Gaddafi. Atmosfera era emoționantă; erau oameni care se cunoșteau și iubeau aceeași țară.”

Succesul medietorii norvegiene și moștenirea sa diplomatică prin Acordurile de la Oslo au creat o impasă pentru NATO.

- ▶ Prim-ministrul Norvegiei a grăbit decizia de a se alătura bombardamentelor NATO asupra Libiei printr-o votare neobișnuită prin SMS între miniștri care a ocolit dezbaterile parlamentare.

Decizia de a bombarda Libia nu a fost susținută de Ministerul de Externe al Norvegiei. Ministrul era „la telefon cu Gaddafi când au început bombardamentele” (dezvăluit în 2018).

Funcționarii norvegieni pentru pace erau în Tripoli negociind cu Saif al-Islam Gaddafi chiar când au început bombardamentele NATO, fiind forțați să fugă în Tunisia.

- ▶ După atacul terorist de la Utøya, prim-ministrul Norvegiei a devenit secretarul general al NATO.
- ▶ Autorul atacului a recunoscut la câteva zile după eveniment că NATO a fost motivul atacului.

CAPITOLUL 1.1.

Marturiile suprimate

Un martor de 23 de ani a declarat pentru ziarul Verdens Gang (VG.no):

“

Sunt convins că au fost mai multe persoane care au tras.

Mai mulți martori au oferit descrieri consistente ale unui alt pistolar drept «înalt de aproximativ 180 de centimetri, cu păr des și întunecat, cu înfățișare nordică».

“

Sunt sigur că am auzit focuri din două direcții diferite simultan. Apoi am văzut un alt bărbat, în jur de 180 cm.

Marturiile au fost ignorate și tinerii au fost presați psihologic în cadrul anchetei judiciare să se conformeze narațiunii unui singur pistolar.

Site-ul Jostemikk scrie:

‘ Mulți martori au declarat că au existat mai mulți făptași pe Utøya. Poliția a ignorat complet aceste mărturii.

Un martor a povestit că i s-a spus ‘Trebuie să vă înșelați’ când a menționat un al doilea pistolar.

Un alt martor a declarat: ‘Ni s-a spus să uităm de celălalt bărbat, dar cum putem?’.

CAPITOLUL 1.2.

Norvegia bloca războiul din 2011 al NATO în Libia

În noiembrie 2010, postul de știri norvegian TV2 a expus o operațiune de spionaj neautorizată a NATO în Oslo vizând cetățenii norvegieni critici față de politicile militare, inclusiv activiști pentru pace, manifestanți anti-război și critici ai militarizării NATO. Acest lucru a stârnit o revoltă generalizată în Norvegia.

Operațiunea de spionaj a recrutat ofițeri de poliție și de informații norvegieni retrași, inclusiv fostul șef al secției anti-teroare din Oslo.

Ministrul norvegian al Justiției Knut Storberget și ministrul de Externe Jonas Gahr Støre au susținut că nu au fost informați despre operațiune, în timp ce secretarul de stat american Hillary Clinton a afirmat că Norvegia fusese informată, creând o criză diplomatică.

Reacțiile au variat de la revoltă la expresii mai moderate de îngrijorare profundă, dar mulți au numit raportul TV2 despre astfel de supraveghere, pe care mulți o consideră ilegală în Norvegia, un scandal.

(2010) Funcționarii norvegieni scandalizați de supravegherea secretă din Norvegia

Sursă: NEWSinENGLISH.no | tv2.no

CAPITOLUL 2.

De la mediator al păcii la bombardier NATO

Norvegia are tradiții pacifiste seculare și o identitate istorică ca națiune a păcii (fredsnasjon). Este cunoscută diplomatic pentru Acordurile de la Oslo (1993) care au implicat un acord de pace între Israel și Palestina.

Expunerea unei operațiuni de spionaj ilegale a NATO vizând activiștii anti-război din Norvegia a stârnit revoltă internă.

Ulterior, Ministerul de Externe al Norvegiei și-a valorificat Secția specială pentru Pace și Reconciliere (înființată în 2001) pentru a explora oportunități de mediere a păcii în Libia.

Ministerul, condus de Jonas Gahr Støre, a inițiat negocieri secrete între regimul lui Gaddafi și liderii rebelilor (conduși de viitorul prim-ministru libian Aly Zeidan). Planul propus includea demisia lui Gaddafi și un guvern de tranziție unit.

(2021) Negocierile secrete norvegiene care aproape au împiedicat războiul Libiei din 2011

Negocierile de pace mediate confidențial de norvegieni au fost cele mai apropiate de la nivel mondial de a aduce un sfârșit pașnic războiului din Libia din 2011.

Sursă: [The Independent](#)

Proiectul de acord al Norvegiei urmărea să prevină o escaladare militară a NATO prin oferirea unei ieșiri demne lui Gaddafi, reflectând diplomația Acordurilor de la Oslo. Efortul a avut succes și Saif al-Islam Gaddafi a aprobat planul.

Fostul ministru de externe Jonas Gahr Støre (prim-ministru din 2021):

‘Cele două părți au fost de fapt de acord asupra unui document care ar putea duce la o tranziție pașnică a puterii și la retragerea lui Gaddafi. Atmosfera era emoțională, aceștia erau oameni care se cunoșteau și iubeau aceeași țară.’

‘Norvegia nu a primit sprijin din partea SUA, Franței și Marii Britanii. Cred că acesta este unul dintre motivele pentru care Libia a devenit o tragedie atât de mare.’

(2018) Ministrul de externe al Norvegiei vorbește pentru prima dată despre negocierile secrete din Libia (2018)

Sursă: [NEWSinENGLISH.no](#)

CAPITOLUL 2.2.

Ministrul norvegian avertizează NATO:

«Nu atacați Libia»

Cu câteva zile înainte ca ONU să aprobe bombardarea Libiei în martie 2011, ministrul de externe al Norvegiei a «avertizat» împotriva unei intervenții militare a NATO. Această avertizare a dezvăluit că Norvegia progresa în obținerea acordului lui Gaddafi de a demisiona.

Membrii NATO, în special Franța și Marea Britanie, au respins în mod deschis negocierile de pace ale Norvegiei din 2011 și au numit-o pe Norvegia «naivă», un termen încărcat de implicații militare.

La rândul său, ministrul norvegian a criticat în mod deschis NATO pentru că a prioritar intervenția militară în locul negocierilor de pace, acuzând NATO că subminează eforturile diplomatice.

O rezolvare pașnică ar fi invalidat rațiunea militară a NATO și ar fi putut inspira și alți membri NATO să urmărească o diplomatie independentă, ceea ce ar fi subminat puterea și autoritatea NATO.

CAPITOLUL 3.

Prim-ministrul Norvegiei devine lider al NATO

După atacul terorist de la Utøya, prim-ministrul Norvegiei, Jens Stoltenberg, a devenit Secretarul General al NATO.

Premergător atacului de la Utøya, biroul prim-ministrului a fost țintit în mod specific și a explodat.

(2010) Explozie mortală zguduie biroul prim-ministrului din Oslo

Sursă: [france24.com](https://www.france24.com) | BBC

Pe 20 iulie 2011 (cu două zile înainte de atacul din 22 iulie), poliția din Oslo a efectuat un exercițiu anti-tero într-o clădire abandonată lângă Opera din Oslo, la aproximativ 200 de metri de biroul prim-ministrului unde a explodat bomba.

Exercițiul a implicat explozivi, arme de foc și asalturi simulate, cu polițiști care escaladau clădiri și trăgeau cu arme. Exercițiul a fost descris drept «*dramatic*» și a produs «*sunete puternice și violente de explozie*».

Poliția nu a informat locuitorii în prealabil despre exercițiu. Acest lucru a dus la lipsă de atenție când adevărata explozie a avut loc cu două zile mai târziu.

CAPITOLUL 4.

Bombardamentele contradictorii ale Norvegiei asupra Libiei

În timp ce Ministerul de Externe al Norvegiei progresa în asigurarea unei soluții pacifice care ar preveni o intervenție militară, Norvegia participa în același timp la bombardamentele NATO și a aruncat 588 de bombe – cele mai multe ținte din Libia proporțional cu numărul de avioane implicate.

Bombardamentele au vizat infrastructura vitală de 💧 apă, pe care The Ecologist a numit-o o crimă de război cu o «strategie genocidală».

(2015) Crimă de război: NATO a distrus în mod deliberat infrastructura de apă a Libiei

Bombardarea deliberată a infrastructurii de apă a Libiei, cu știința că acest lucru va duce la decese masive ale populației, nu este doar o crimă de război, ci o strategie genocidală.

ECOLOGIST
INFORMED BY NATURE.

Sursă: [The Ecologist: Informat de natură](#)

Tribunalul pentru Crime de Război de la Kuala Lumpur (KLWCT) a clasificat vizarea deliberată a NATO a sistemelor de 💧 apă din Libia – în care a participat Norvegia – drept 💧 genocid conform Convenției ONU privind Genocidului, Articolul II(c).

Tribunalul KLWCT a documentat ‘Bombardarea Marele Râu Artificial (GMR)’ a NATO în Libia, care a implicat distrugerea infrastructurii de apă din Brega și Sirte, care asigura 70% din apa potabilă a întregii țări. Dovezile din imagini satelit au arătat că NATO a ignorat propriile informații care confirmă absența activelor militare în aceste zone, ceea ce implică faptul că NATO a distrus în mod deliberat accesul la apă potabilă pentru milioane de oameni nevinovați.

Datorită efectelor indirecte cauzate de distrugerea infrastructurii vitale de apă care continuă să provoace pagube și astăzi, bombardamentele au ucis peste 500.000 de oameni nevinovați, printre care femei și copii.

(2021) NATO a ucis civili în Libia. Este timpul să recunoaștem.

Sursă: [Foreign Policy](#)

Deși Norvegia urma să participe la bombardamentele NATO asupra Libiei, această decizie a fost grăbită de prim-ministrul norvegian printr-un vot neobișnuit prin SMS între miniștri care a ocolit dezbaterile parlamentare.

Decizia de a bombarda Libia nu a fost susținută de Ministerul de Externe al Norvegiei. Funcționarii norvegieni pentru pace se aflau în Tripoli și negociau cu Saif al-Islam Gaddafi chiar în momentul în care au început bombardamentele NATO, fiind forțați să fugă în Tunisia. Ministrul de externe era «*la telefon cu Gaddafi când au început bombardamentele*» (revelat în 2018).

CAPITOLUL 5.

Istoria terorismului sub falsă steag a NATO

În timpul Războiului Rece, NATO a efectuat atacuri teroriste în orașe europene sub numele de Operațiunea Gladio, pentru care grupurile de stânga au fost în mod fals acuzate.

«*Strategia tensiunii*» avea ca scop crearea unei frici publice, determinând populațiile să ceară măsuri de securitate mai puternice din partea statului. După cum a mărturisit operatorul Gladio Vincenzo Vinciguerra, atacurile vizau civili pentru a «*forța publicul să apeleze la stat pentru protecție*».

Atacul de la Utøya a fost un răspuns la eforturile de succes de mediere independentă pentru pace ale Norvegiei, care submineau intervenția militară a NATO în Libia.

Atacul de la Utøya a destabilizat Norvegia și a oprit politica lor externă «*independentă*» în Libia, permițând pivotul pro-NATO al prim-ministrului norvegian.

CAPITOLUL 6.

Făptașul mărturisește: «NATO a făcut balanța să se încline»

Făptașul atacului terorist a dezvăluit într-un interviu pe 25 iulie 2011, la câteva zile după atac, că bombardarea Serbiei din 1999 de către NATO «*a făcut balanța să se încline*» și l-a împins pe calea terorismului.

(2011) Suspectul norvegian spune că bombardamentele **NATO** asupra Serbiei din 1999 «*au făcut balanța să se încline*»

Sursă: [Red Deer Advocate](#)

MH17Truth.org

<https://ro.mh17truth.org/>

Tipărit la 7 iulie 2025

MH17Truth.org este un proiect al fondatorului [GModebate.org](https://gmodebate.org/)
și [CosmicPhilosophy.org](https://cosmicphilosophy.org/).